

Defensar la REPUBLICA

és defensar la llibertat del poble
per **Dolores IBARRURI**

La crisi provocada per la dimissió de diversos ministres del Govern Giral, crisi que, atesa la posició política d'hommes destacats del Partit Socialista, feia preveure greus trastorns per a la causa republicana, ha estat resolta favorablement, a desgrat dels auguris i desigs dels que tractaven de liquidar les institucions de la República.

Després d'uns dies de consultes, en després d'unes discussions, s'ha format un Govern presidit per Rodolfo Llopió, un Govern presidit pel Partit Socialista, conegut Govern, més restringit.

En aquest Govern, més restringit que el precedent del senyor Giral, participa la majoria de les forces republicanes i, entre elles, el Partit Comunista.

Sobre quina base ha estat format aquest Govern? Sobre la base d'un programa de lluita contra Franco i de defensa de les institucions republicanes.

En les entrevistes que els representants del Partit Comunista que participen amb Llopió a la negociació seva, per a tractar de la col·laboració dels comunistes al Govern, es van comprovar coincidències fonamentals entre el programa presentat pel senyor Llopió i la política que ve defensant conseqüentment el Partit Comunista d'Espanya.

A tot el llarg de la crisi, l'actitud dels comunistes ha estat invariablement inspirada en la defensa de les institucions republicanes i en la reiteració de la nostra opinió sobre la necessitat de formar un Govern d'amplics concentració nacional, en el qual participessin especialment representants de totes les forces i partits republicans i obrers.

I considerem que nos és encertat, quan s'admet la possibilitat que participin al Govern homes representatius d'aquests estats d'opinió que coincideixin amb nosaltres en els fins que ens hem assignat — segons la declaració de l'actual president del Govern — de deixar fora d'aquest partit i forces netament antifeixistes.

En aquest sentit ens hem pronunciat, tant davant del president de la República, com anteriorment davant del senyor Giral i en les nostres gestions i declaracions en el curs de la crisi.

D'una manera ferma i conseqüent, els comunistes venim defensant una política d'unitat. Unitat de les forces obreres; unitat d'aquestes amb les forces republicanes; unitat de les forces obreres i republicanes amb tots els grups antifranquistes disposats a unitar per restablir a Espanya la legalitat constitucional existent el 1936, que permeti la celebració d'una consulta popular democràtica en la qual el poble pugui expressar lliurement la seva voluntat.

Hem cercat amb abrandament — defensant la política d'unitat nacional que avui és propugnada per la majoria de les forces antifranquistes — el punt de coincidència que servis de punt de sortida per a restablir la convivència entre els espanyols no compromesos en els crims ni en la política terrorista del franquisme i crear així les condicions per al restabliment de la democràcia i de la llibertat al nostre país.

Es possible que entre aquells que han dit que estaven disposats a acceptar solucions « viables » n'hi hagi alguns que no han fet impulsats pel desig d'aclarir amb la situació en què viu Espanya.

Es totalment fals, però, pretendre que es pot facilitar l'alibierament del nostre poble presentant-nos humilment davant els monàrquics o davant els agents franquistes, a rebre ordres, després de renunciar prèviament a la República, per la qual clamà el nostre poble xop de la seva pròpia sang, en una lluita llarga, heroica, abnegada i desigual, que va despertar l'admiraçió del món.

Per a justificar certes « posicions » s'ha armat sovint que el franquisme és fort i que nosaltres som debils. Si així es diu atenent-nos només al fet que « encara » el franquisme és al Poder, tal vegada pot servir caposomercament per a impressionar els benèfics i els debils.

Recalcant, però, en l'experiència històrica de tots els pobles i en la pròpia experiència d'Espanya, podem afirmar que la tirania és tant més debíl com més forta tracta d'aparèixer.

No ens impressionen les fanfarones declaracions de Franco i de les forces de l'interior, ni ens fa renunciar a la lluita la duresa, dels cops que hem rebut. Mai no ens hem fet la il·lusió que la lluita contra el franquisme fos fàcil. Però la participació del poble espanyol en la lluita per la llibertat, primer en el moviment insurreccional contra el feixisme d'octubre del 1934, i després en la gloriosa resistència contra el hitlerofalangisme d'enguà del 1936, han esquarterat fins a les entranyes la vella estructura feudal d'Espanya i ha interessat en la lluita per la

llibertat i la República fins i tot les masses més endarrerides de la població de la nostra pàtria.

I aquesta sentència de força i de poder que les masses treballadores del camp i de la ciutat han adquirit amb (passa a la pag. 2)

Humanitat

Proletaris de tots els països, uniu-vos!

Organ del Partit Socialista Unificat de Catalunya

SETMANARI - N° 88. Preu 5 fr. - 14 de febrer del 1947 - Redacció i Administració: 8, Av. Mathurin-Moreau, Bureau 19. PARIS XIX

EL CAMARADA VICENTE URIBE

Ministre d'Economia

El nou Govern de la República

Presidència i Afers Estrangers: **RODOLFO LLOPIÓ** socialista
Economia: **VICENTE URIBE** comunista
Emigració: **TRIFÓN GÓMEZ** ugetista
Instrucció Pública: **MIQUEL SANTALO** d'E.R. de C.
Governació i Guerra: **JULIO JUST** « Unió Republicana »
Hisenda: **FERNANDO VALERA** « Izquierda Republicana »
Justícia: **MANUEL IRUJO** Partit Nacionalista Basc
Informació: **C. N. T.**
Aquesta Organització encara no ha designat el seu representant

S'ha resolt la crisi del Govern de la República

en el qual estan representats els mateixos Partits i Organitzacions que al Govern anterior

El senyor Barcia declina l'encàrrec de formar Govern

En el moment de tancar la nostra edició del dimecres passat, el senyor Augusto Barcia continuava les gestions per tal de solucionar la crisi governamental.

Després de les diferents consultes amb els caps de les minories parlamentàries i amb els dirigents dels diversos Partits i Organitzacions, el senyor Barcia va declinar l'encàrrec de constituir un Govern d'acord amb les característiques assignades en la nota que li lliurà el

senyor President de la República. Més tard, el senyor Barcia donà compte als periodistes d'una nota, que nosaltres publiquem en aquest mateix número, en la qual l'ex-ministre d'Estat del Govern Giral explicava els entrebancs que havia trobat en el compliment de la seva missió i que el obligaven a refusar l'encàrrec que li havia fet el senyor Martínez Barrio.

El senyor Llopió és encarregat de solucionar la crisi

Dimecres, a la tarda, el President de la República, davant el retús del senyor Augusto Barcia, encarregà el senyor Rodolfo Llopió la formació del nou Govern. Immediatament van començar les consultes amb els representants de les minories parlamentàries i dels Partits polítics i Organitzacions sindicals.

La primera visita que va rebre el senyor Llopió fou la del president de la Cambra, senyor Luis Fernández Clérico. Aquest va remetre una nota als periodistes en la qual s'expressava en els mateixos termes que en el moment de l'evacuació d'consulta prop del president de la República, i en la qual demanava la formació d'un ampli Govern de coalició.

En sortir d'evacuació consulta, el senyor Fernando Valera, d'« Unió Republicana », va dir que s'havien perfilat, amb el senyor Llopió, alguns punts i que estaven d'acord.

Els representants d'E.R.C. van manifestar que donarien l'ajut de llur Partit.

Els senyors Jauregui, Leizaola i Lasarte, del Partit Nacionalista Basc, en sortir de consulta expressaren que havien trobat el senyor Llopió molt propici a l'entesa.

En nom del Partit Comunista d'Espanya van visitar l'encarregat de formar Govern, els camarades Uribe, Mijé i Antón.

A les set de la tarda de dissabte, el senyor Llopió va manifestar als periodistes que ja s'havien evacuat totes les consultes i que hi havia unanimitat per a facilitar la seva tasca.

Immediatament es traslladà al despatx del president de la República per a donar-li compte de les gestions realitzades durant el dia.

A les set del matí de diumenge, es rumorejà que Izquierda Republicana pensava fer algunes objeccions en relació al programa governamental presentat pel senyor Rodolfo Llopió. Programa que els representants de la C.N.T. accepta-

ven per creure-hi d'acord amb llurs desigs.

Més tard el senyor Llopió va declarar que havia exposat el seu programa als representants del P.C. i que aquests havien de donar-li contestació a la tarda de diumenge.

La solució de la crisi

Finalment a últimes hores de la tarda, la crisi que durava ja des del dia 27 de gener va quedar solucionada. El senyor Rodolfo Llopió donà compte de la formació del nou ministeri, ensem amb lliura a la premsa una nota que ens pla de reproduir.

Dues preocupacions fonamentals s'havien posat de relleu en el curs d'aquests darrers dies de crisi: la necessitat de mantenir les institucions republicanes i el desig de no veure exclous cap Partit ni Organització del si d'un Govern la missió fonamental del qual havia d'ésser l'aplegament de totes les voluntats i energies obreres, republicanes i anti-feixistes.

(passa a la pag. 2)

En recordar el 16 de Febrer

Després dels fets d'octubre del 1934, el company Joan Comorera, aleshores conseller del Govern de Catalunya, fou empresonat, junt amb el President Martí Lluís Companys i el conseller senyor Joan Lluhi Vallsada, al Penal del Puerto de Santa Maria.

Pocs dies abans del gran triomf electoral del 16 de febrer, Joan Comorera, va enviar als seus companys de lluita la carta que reproduïm:

« Els que sofrim condemna per haver completat amb el nostre deure en bé de la República, de Catalunya, de l'emancipació integral dels treballadors, estem segurs de la victòria definitiva de les esquerres coalitzades. En mans del poble estem i en el poble confiem. En ell resideix la sobirania i d'ell, només d'ell, esperem la llibertat i el retorn a les luites per l'ideal. Lluites tot just començades! El 16 de febrer serà una data gloriosa, de recobrament. Però més que el 16 de febrer ens preocupa l'endemà. El 16 treurem l'enemic de la fortalesa. L'endemà del 16 haurém de treballar de tal manera que l'assalt del feixisme espanyol sigui per sempre més impossible. Per la victòria del 16 de febrer hem de treballar ja per a traduir en realitats fecundes les inquietuds, els sentiments i les rebel·lió santes dels treballadors! Companys, a reveure! Penal del Puerto de Santa Maria, febrer 1936. »

Amb aquests mots el company Joan Comorera mostrava la seva confiança en el poble, la seguretat en un triomf que es preparava a desgrat de la repressió de les forces reaccionàries.

« En mans del poble estem i en el poble confiem », només d'ell esperem la llibertat... »

Com els 30.000 empresonats de febrer, els patriotes que es troben avui a les presons franquistes, confiem, també, i de manera fonamental per recobrar la llibertat en el poble, en la seva lluita heroica, en la unitat combatent de tots els pobles d'Espanya.

El 16 treurem l'enemic de la fortalesa. L'endemà del 16 haurém de treballar de tal manera que l'assalt del feixisme espanyol sigui per sempre més impossible. »

El nostre company Comorera preveia ja que la reacció no es deixaria prendre fàcilment les posicions perdudes el 16 de febrer. Assenyalava la necessitat de preparar-se a nous assalts, de consolidar, sobretot, la unitat popular que va fer possible el triomf de febrer... I perquè el poble va saber restar unit, el 16 de juliol els traidors sublevats no van poder triomfar. L'esperit unitari del 16 de febrer estava a cada barricada, a cada ciutat... Fou necessària la descarada intervenció estrangera per a robar-nos provisionalment la República.

I és aquesta República democràtica que els pobles hispànics volen recobrar, avui, en la lluita contra el franco-falangisme i els seus agents.

Lluita que encara continua i que continuarà fins que els nostres pobles puguin reprendre el camí iniciat després de l'esclatant triomf del 16 de febrer, el dia avui commemorem el seu onzè aniversari.

Aclariment a "la humanitat"

Nosaltres hem considerat sempre que la informació ha d'ésser objectiva, puix que altrament significa desinformació.

Ho diem perquè en el número 63 de « LA HUMANITAT », òrgan d'Esquerra Republicana de Catalunya, en donar compte de la crisi s'afirma que el camarada Antonio Mijé va evacuar consulta « PEL PARTIT COMUNISTA I EL P.S.U. DE C. »

Més que la informació mateixa ens interessa posar de relleu la intenció confusionista que el redactor de la « HUMANITAT » ha donat a la notícia, puix que tothom sap que el camarada Antonio Mijé visità el senyor President de la República en nom de la minoria parlamentària conjunta del P. C. d'Espanya i del P.S.U. de Catalunya.

En nom del nostre Partit, van evacuar la consulta els companys Joan Comorera, secretari general, i Josep Moix, del Secretariat.

Encara que el nostre Partit no ha tingut mai la pretensió d'evacuació consultes « EN NOM DE CATALUNYA », les que evacua respectivament amb els senyors Martínez Barrio i Augusto Barcia, ho feu en nom d'extenses masses de patriotes catalans que, tant a l'interior com a l'exterior del país, lluitin contra la dictadura franco-falangista, contra els capitulars i pel recobrament de la República i de les llibertats democràtiques i nacionals de Catalunya.

Esperem que els amics de l'òrgan d'Esquerra Republicana de Catalunya, en llurs desigs d'informació objectiva, voldran rectificar la versió donada en el seu darrer número — el 63 — i que, com posem de relleu, no correspon a la realitat.

El senyor BARCIA explica perquè no va poder formar Govern

Acabo de resignar l'encàrrec que S.E. el President de la República m'havia fet de formar un Govern d'amplics concentració dels partits polítics i organitzacions obreres, tant de l'interior com de l'exterior d'Espanya, per a concertar, units i dintre d'aquest Govern, el pla concret que torni a la Pàtria la seva llibertat i la seva sobirania.

L'encàrrec, tal com consta en la nota escrita que em va lliurar S.E. en honorar-me amb la seva confiança, descansa en dos principis inexcusables un, que el Govern fos integrat pel major nombre possible de representacions parlamentàries i es-

(passa a la pag. 2)

El nou Govern de la República

De dreta a esquerra: V. Uribe, J. Just, Trifón Gómez, Llopió, F. Valera, M. Irujo i M. Santaló.

16 Febrer 1936: TRIOMF DE LA UNITAT!

EL 16 de febrer és el triomf de la unitat. De l'unitat d'unitat. De l'esperit d'unitat que s'encandea dia històric marxem units al combat alliberador, al combat que ens per-

darrer de la nostra, encara massa evadent desunió i per l'exemple de gran unitat històrica marxem units al combat alliberador, al combat que ens per-

meti de bastir damunt les estrelles del franquisme un règim democràtic que assegurí el pa, la pau i la llibertat a tots els pobles hispànics!

El poble manifesta el seu entusiasme per la victòria del Front Popular.

ENTORN DE LA DECLARACIO DEL GOVERN DE CATALUNYA

« En altres hores, i de menor transcendència, el nostre poble s'ha redreçat en un d'aquells grans alçaments que tot s'ho emporten, que apleguen totes les voluntats i les subordinen al sentiment col·lectiu... »

DES PRES de les seves reunions el Govern de Catalunya va fer pública una important declaració política amb la qual vam donar compte la setmana passada.

Aquesta declaració ha estat acollida amb entusiasme pels antifranquistes catalans, els quals, darrerament, han seguit amb interès i emoció patriòtica les deliberacions governamentals celebrades a París.

Aquest fet posa de relleu la profunda sensibilitat política de les masses antifranquistes catalanes, ensem que llur fidelitat a les nostres institucions legals i republicanes.

Palesa, també, la necessitat de tenir en compte, en tot moment, la voluntat d'aquestes masses que avui, com en altres situacions històriques, mantenen la guàrdia entorn a la República que volen recobrar i que estan disposades, fermament resoludes, a defensar.

Es per tot aquests motius que la declaració del Govern de Catalunya ens ha satisfet. Nosaltres, en el breu comentari que hi fèiem la setmana passada, destacàvem el seu alt valor patriòtic, així com el seu abrandat esperit combatent.

Ens pla, avui, assenyalant-ne el ser contingut profundament republicà i perquè precisament en aquests moments hi ha gent manada d'aquella « fe ardent en la República », i de la qual parlava fa unes setmanes el senyor Miquel San-

taló davant els seus amics d'E.R. de C. que de les condicions necessàries per a precipitar « la caiguda del règim feixista espanyol i el retorn a la legalitat usurpada pels generals perjurats amb l'ajut d'exèrcits estrangers ».

« Tant per motius de raó com de fecció », diu la Declaració del Govern català, « el Govern pertot el principi de la continuïtat institucional catalana i republicana ».

Es doblement positiva aquesta afirmació, puix que en restar fidel a les institucions catalanes i republicanes, expressió de la voluntat popular lliurement manifestada, el Govern de Catalunya condemna a tots aquells maniobers tàrbols disposats, amb llurs « solucions sigui com sigui », a reconèixer « la força de la força, acceptar la injustícia passadgera, lliurar com una nosa el nostre dret, soia insignia resplendent que ens resta, menystenir la darrera expressió de la voluntat democràtica del nostre poble — aquesta voluntat el lliure exercici de la qual volem restaurar — i contrariar la línia històrica de la renaixença nacional ».

Ho hem dit sovint des d'aquestes mateixes columnes: CATALUNYA AIXI COM TOTS ELS POBLES D'ESpanya, NOMES PODEN SALVAR-SE AMB LA REPUBLICA, AMB LA DEMOCRACIA.

Només hi ha aquest camí.

Totes les altres « solucions » — aquelles que es xiuxiuegen a cau d'orella en converses i reunions secretes —, no expressen els sentiments patriòtics, democràtics i republicans del nostre poble, sinó els dissenys obscurs de polítics aventurers, ambiciosos, sense altra preocupació que la defensa d'interessos estrangers reaccionaris; sense altra objectiu que d'impedir el desenvolupament d'una veritable i activa democràcia al nostre país; sense altra perspectiva que el servilisme denigrant a causes condemnades per la història.

Les « solucions » amb les quals, segons un destacat home polític català, «... el món liberal i democràtic acabarà per imposar a Espanya un clima de llibertats humanes que la faci habitable, base d'un ulterior desenvolupament ».

« Un arranjamnt modest, que no representaria — segons la revista «Quaderns» — més que un petit canvi, comportant, zero, l'eliminació de trans accions, sense altra possibilitat que d'aquesta amputació podrien proveir-ne... »

palsen l'estat d'ànim d'aquells que no tenen una « fe ardent en la República », en la força combatent de les masses, en les « reserves sorprenents de capacitat creadora » del nostre poble i a les quals el Govern de Catalunya ha retut un just i emocionat homenatge.

(passa a la pag. 2)

LA SITUACIO DE L'Aliança Democràtica

Davant del fet d'haver-se publicat molt sovint notícies respecte de la composició i activitat de l'Aliança de Forces Democràtiques, com de la seva actitud prop del Govern Giral, pel llur caràcter i el seu objectiu, nosaltres, confesant de llurs autors, tendents a confondre i a dividir les masses republicanes i antifranquistes de dins i de fora del país, reproduïm extractada la informació que publicava « Mundo Obrero » la setmana passada.

Considerem que és servir l'interès de tots els nostres companys i compatriotes a posar les coses al seu lloc per a coneixement i la major claredat de tots.

Respecte d'aquesta qüestió és interessant el testimoni d'un vell militant antifranquista que acaba d'arribar d'Espanya després d'haver passat set anys a la presó i d'haver salvat la seva vida gràcies a que les autoritats franquistes mai no van poder identificar la seva veritable personalitat.

Diu: « No es pot parlar en forma general en nom de les forces de l'interior — diu aquest amic —, en primer lloc, perquè aquestes no tenen una actitud comuna i, després, perquè la majoria estan contra la política de renúncia i d'abandó de les posicions republicanes. »

« A l'interior es produïx el mateix fenomen que entre l'emigració espanyola. Un sector del Partit Socialista, un sector de la C. N. T. i un grup, segons totes les dades reduït, dels republicans — els quals s'anomenen Aliança Republicana —, apareixen com els partidaris d'una entesa amb els militars monàrquics « del camp franquista, sobre la base de la renúncia a les institucions republicanes i l'acceptació del plebiscit ». Aquests tres grups formen, amb el Partit Comunista, l'Aliança Democràtica. És, evidentment, mancar a la veritat, atribuir la posició d'aquests grups a totes les forces de l'interior, ni tan sols no és possible atribuir-la a l'Aliança Democràtica en el seu conjunt, puix

que els comunistes, de la qual formen part, discrepen radicalment d'una tal posició.

« És molt difícil valorar la força real dels tres grups — socialistes, comunistes i republicans de l'Aliança Democràtica — a l'interior del país. L'acció no es manifesta entre les masses de manera que doni lloc a posseir una idea clara de llur influència. En realitat, les úniques demostracions d'activitat d'aquests tres grups a tot l'ample del país consisteixen en les gestions de llurs organitzacions directes amb els elements de l'Exèrcit, dels monàrquics i de l'Església. És cert que per a aquestes gestions compten amb facilitats que no troba cap dels altres sectors polítics en llur acció, puix que tenen el suport de les ambivalències anglesa i americana, segons ha declarat el capellà Regino Martínez al procés celebrat fa poc contra el primer Comitè de l'Aliança Democràtica, en el qual no hi havien comunistes. És cert, tanmateix, que quan cauen presoners els dirigents d'aquests grups, són, generalment, condemnats a pena que en comparació a les que solen aplicar els tribunals falangistes, resulten benèvols. »

« Un fet característic és que, entre el poble es parla poc de l'Aliança, la qual cosa és deguda al fet que es coneix

(Passa a la pag. 4)

El galliner de Mr. Bevin
Tites...!
Tites...!

Les activitats del Partit

Sobre la democràcia interior del Partit

El principi dirigent en l'estructura orgànica del nostre Partit és el del centralisme democràtic...

potencialitat, fent bones reunions de grups i de departament, descobrint i elevat a la direcció els militants militants...

TOLOSA. — La Plaça del Capítol el dia de la manifestació.

CONTRA EL TERROR FRANQUISTA

Milers de patriotes es manifesten a Tolosa Organitzada pel Comitè departamental de Lluita contra el terror franquista...

Uns moments de conversa amb MESTRE FABRA

Mestre Fabra és troba entre nosaltres! La gran novetat és la de treure a la gran monarquia de la vila de Narbonne...

Una pregunta agorosa, Mestre la vostra opinió sincera: creieu que « LLUITA » contribueix efectivament a aquesta tasca d'educació patriòtica...

Mestre Fabra té un cor jove, molt els seus cabells blancs. Vida magnífica la seva, plena d'amor a la seva terra...

Defensar la REPUBLICA és defensar la llibertat del poble

l'ur participació en la lluita d'aquests anys de profunda transcendència històrica, viu latent en la consciència de milions d'hommes i dones de l'Espanya engrillonada pel franquisme...

present de sacrificis gegants que el nostre Partit aporta a la causa de la llibertat d'Espanya, ens diem dret a insistir prop de les forces republicanes i obreres per a un estat d'ajornada ni rebutjada la un pretexat per a la lluita, amb amb trossos de lluita, ni obstaculitzada...

S'ha resolt la crisi del Govern de la República

Una nota del President del Govern, Sr. Llopis He donat compte al senyor President de la República d'haver compliment l'encàrrec que va confiar-me de constituir Govern. Li he sotmes la llista dels ministres la qual ha meregut la seva aprovació.

ORAN

Les Organitzacions polítiques i patriòtiques, catalanes i espanyoles de l'Àfrica del Nord, amb motiu de la crisi del Govern de la República han fet arribar a S.E. el President, senyor Diego Martínez Barrio, nombrosos telegrames i cartes amb centenars de signatures...

El senyor Barcia explica perquè no va poder formar Govern

altres consultats fins que a la tarda d'avui m'ha estat lliurada pels senyors Ferrer i Jauregui, en representació d'Esquerra Republicana de Catalunya i del Partit Nacionalista Base, una nota conjunta que textualment diu així.

Boujau-sur-Libron

En una Assemblea de compatriotes catalans i espanyols, celebrada el dia d'avui a Boujau-sur-Libron, s'ha acordat transmetre una fervorosa adhesió a les institucions republicanes en la persona de S. E. el president de la República.

PARIS

Gran míting franco-espanyol contra el terror franquista organitzat per la Unió de Sindicats de la Regió parisense (C.G.T.) al Centre INTERSINDICAL del districte XV 18, rue Cambronne Dijous 20 de febrer a les 8'30 del vespre

LONDRES

Les Delegacions del Partit Socialista Unificat i de la Unió General de Treballadors de Catalunya a la Gran Bretanya han adreçat al President de la República sengles telegrames exhortant-lo a que sigui constituït ràpidament un Govern d'amplicia concentració republicana i antifranquista.

La Campanya d'Ajut al País.

En una lletra adreçada al Comitè Departamental de la Gironda, els companys de Marsella accepten entusiàsticament d'entaular una nova emulació entre els dos departaments.

BOQUES DEL RÔDAN accepta el rept de la Gironda...

En una lletra adreçada al Comitè Departamental de la Gironda, els companys de Marsella accepten entusiàsticament d'entaular una nova emulació entre els dos departaments.

Entorn de la Declaració del Govern de Catalunya

Aquestes « solucions » formen part del « pla Bevi » el qual, determinats catalans, « no n'han cregut mai cap més de possible ».

... Gard el de la Charente Marítima... i Yonne el de la Côte d'Or

... Acceptem l'emulació a la qual ens inviteu un altre cop de cara a l'aplicació de les tasques fonamentals del nostre Partit en els moments actuals, totes elles encaminades a una manera pràctica a crear les condicions per accelerar el ritme progressiu de la nostra lluita, per reconquerir la República i les llibertats nacionals dels pobles hispànics.

... En fer-nos l'autocrítica del deficient resultat aconseguit per nosaltres durant la passada emulació, ens ha servit de molt l'exemple de la vostra aportació i avui podem dir que tots els militants, admirats de les vostre exemple i es senten més que orgullosos de competir amb vosaltres.

... En altres hores, i de menor transcendència, he dit el Govern de Catalunya, el nostre poble s'ha redreçat en un d'aquells grans moments que tot s'ho emporten i s'apleguen totes les voluntats i les energies en un esforç col·lectiu...

... El nostre poble està disposat a seguir i superar aquells exemples, a repetir i superar aquells exemples, a repetir i superar aquells exemples...

BUTLLETI DE SUBSCRIPÇIO A 'LLUITA' NOM I COGNOMS... CARRER... LOCALITAT... DEPARTAMENT... Import d'una subscripció per a tres mesos, 60 francs.

La democràcia mundial contra el règim franquista

La solidaritat del poble cubà

FET INTERNACIONAL

L'EXEMPLE DE GRECIA

OLT sovint hem posat de relleu la situació de Grècia en un exemple que no voldria menysprear... El fet internacional s'esforça a minimitzar la lluita del poble grec...

U. R. S. S.

Títis s'ha celebrat el centenari de la Revolució Social de Geòrgia... El 1911 hi havia prop de 60.000 vots... A Europa hi ha encara un milió de soldats americans...

A propòsit de les Conferències agràries de Virginia (E.E. UU.) i de Londres

per Evarist MASSIP

L'aforisme que encapçala aquestes ratlles, conegut de tothom, s'és acut quan llegim o escoltem certes idees... Els trusts nord-americans aliats del nazisme...

Els trusts nord-americans aliats del nazisme

El general Lucius Clay, vicegobernador del Govern Militar Americà... Els trusts nord-americans aliats del nazisme...

A Europa hi ha encara un milió de soldats americans

La nostra, el 98,8 p. 100 del seu capital per accions es trobava al 1937 a mans del dit trust... A Europa hi ha encara un milió de soldats americans...

La lluita contra el terror franquista MONTPELLIER

El Partit Socialista Popular ha adreçat al president de la República un document exigint el ràpid pronunciament amb el règim franquista... La lluita contra el terror franquista MONTPELLIER...

TARBES

A Tarbes ha quedat constituït un Comitè de lluita contra el terror franquista amb representacions de la majoria de partits i organitzacions espanyols i francesos... Tarbes...

FOUGÈRES

El Comitè Franco-Espanyol de Fougères ha organitzat un míting contra el terror franquista al qual va prendre part Germinal Ros per Solidaritat Espanyola... Fougères...

Un grup de catalans residents a l'Urss saluden JOAN COMORERA

El nostre company Joan Comorera ha rebut dels companys residents a la República de l'Urss, una carta salutadora amb motiu d'haver-se reincorporat a les tasques del Partit... Un grup de catalans residents a l'Urss saluden JOAN COMORERA...

El paper dels partits socialistes després de la segona guerra mundial (13)

El paper dels partits socialistes després de la segona guerra mundial... És la base fonamental de la nova Polònia... El paper dels partits socialistes després de la segona guerra mundial...

La situació de l'Aliança Democràtica

(Ve de la pàg. 1)
molt poc la seva activitat i és molta la que ignora la seva existència...
« Es fa difícil de comprendre perquè l'Aliança no és popular si en té en compte que, a desgrat dels esforços dels comunistes, en el seu interior ha dominat la política de la passivitat; que l'Aliança no ha impugnat ni ha fomentat i, molt menys, organitzat les accions de lluita contra el règim franquista... »

La veritable resistència

« Si bé és difícil de valorar la força real dels tres grups que formen la majoria del Consell de l'Aliança — sempre segons les dades del nostre amic — a l'interior, és molt més fàcil afirmar que el volum de les forces que no es troben dins de l'Aliança o, que, essent-hi, discrepen de les orientacions que imprimeix el seu Consell la majoria és molt més important i no solament el volum numèric, sinó la seva activitat efectiva en la lluita contra el règim de Franco... »

UN TESTIMONI NO GENS SOSPITOS
L'ESPANYA FRANQUISTA ÉS EL RÈGIM DE LA DESIGUALTAT SOCIAL MÉS ESCANDALOSA

L'Espanya franquista és el país d'Europa on existeix una més escandalosa desigualtat social. És un règim en el qual els aparadors dels pobres presenten més braços de gitano, galetes fines i altres fantasies que no pas pa, l'element bàsic essencial dels països d'economia pobre... »

« Ah! aquest problema de l'oli — diu — com sembla que eclipsi tots els altres! »
I per què? Perquè aquesta mitja quarta servida — quan la serveixen — dels principals productors del món i en el qual la cuina es fa a base d'oli, d'oli que cal comprar d'estranger a dotze duros el litre, perquè Franco se'n va a l'estranger a canvi d'altres productes... »

Les inquietuds de la Falange

El camisavall Manuel Valdés, vice-secretari de Seccions de Falange, en un discurs pronunciat a Saragossa en ocasió del Congrés de la Secció femenina del moviment que assassina Espanya, acaba de dir:
« Sé que vivimos, no diré momentos de angustia por no emmentar esta palabra excesivamente... »

El valor de la pesseta a l'Espanya franquista

El Galinsoga fa brometa sarcàstica de mal gust. A « La Vanguardia » del dia 3 de febrer diu que la gent viu avui a Espanya sense pensar en l'endemà i la divisa de la qual és:
« Yo gasto la que tengo y lo que gano », porque la gente no tiene fe en el poder adquisitivo futuro de la moneda... »

« No és significatiu que la majoria de vagues tinguin com a objectiu, no un augment de salaris, sinó l'obtenció d'un millor racionament? »
D'aquí a la vaga política, proclamada, no hi ha més que un pas. Un pas al qual s'acosten cada dia més els nostres obrers, els nostres paguesos, les nostres dones, els nostres joves... »

« En altres hores, i de més transcendència, el nostre país ha redreçat en un gran alçament que tot s'ha porten, que aglutina totes les lluites i les subordina al moviment col·lectiu... »
« En un altre moment, i de més transcendència, el nostre país ha redreçat en un gran alçament que tot s'ha porten, que aglutina totes les lluites i les subordina al moviment col·lectiu... »

LA LLUITA DELS POBLES HISPANICS

Activitat de les unitats guerrilleres
Màlaga
José Porras Marquez, valent guerriller, ha mort heroïcament durant una topada amb la guàrdia civil que va tenir lloc a terme municipal de Coin, província de Màlaga... »

Madrid

Madrid ha estat mort a tres dels seus guerrillers per haver denunciat a les autoritats franquistes diverses activitats de resistència... »

Gàlícia

Al terme municipal de Betanzos (La Corunya) fa dues setmanes va tenir lloc una topada entre un grup de guerrillers i diverses unitats de la Guàrdia Civil, al final de la qual es va poder veure restat que dos guerrillers havien estat morts mentre que els guerrillers no havien sofert cap baixa... »

Cuenca

A la província de Cuenca, a les rodalies de Minglanilla, han estat assassinats tres paguesos per suposats enllaços dels grups de guerrillers que actuen per aquelles rodalies... »

Madrid

Fa dues setmanes que un tribunal franquista va condemnar a tres anys de presó Eduardo Ganito Garcia per haver reparat, durant la guerra, el Butlletí de l'ambaixada anglesa a Madrid... »

Sagnant repressió falangista

« LA RESISTENCIA ACTIVA ENARDEIX LA MORAL DEL NOU TRE POBLE, ESPERONA LA SOLIDARITAT INTERNACIONAL, DESTORBA I FERIX EL RÈGIM DE L'ONDA ASPECTE DE PRESSIONS PARA I PRECIPITA LA CAIGUDA »
(De la Declaració del Govern de Catalunya.)

Madrid

« LA RESISTENCIA ACTIVA ENARDEIX LA MORAL DEL NOU TRE POBLE, ESPERONA LA SOLIDARITAT INTERNACIONAL, DESTORBA I FERIX EL RÈGIM DE L'ONDA ASPECTE DE PRESSIONS PARA I PRECIPITA LA CAIGUDA »
(De la Declaració del Govern de Catalunya.)

Madrid

« LA RESISTENCIA ACTIVA ENARDEIX LA MORAL DEL NOU TRE POBLE, ESPERONA LA SOLIDARITAT INTERNACIONAL, DESTORBA I FERIX EL RÈGIM DE L'ONDA ASPECTE DE PRESSIONS PARA I PRECIPITA LA CAIGUDA »
(De la Declaració del Govern de Catalunya.)

Madrid

« LA RESISTENCIA ACTIVA ENARDEIX LA MORAL DEL NOU TRE POBLE, ESPERONA LA SOLIDARITAT INTERNACIONAL, DESTORBA I FERIX EL RÈGIM DE L'ONDA ASPECTE DE PRESSIONS PARA I PRECIPITA LA CAIGUDA »
(De la Declaració del Govern de Catalunya.)

Madrid

« LA RESISTENCIA ACTIVA ENARDEIX LA MORAL DEL NOU TRE POBLE, ESPERONA LA SOLIDARITAT INTERNACIONAL, DESTORBA I FERIX EL RÈGIM DE L'ONDA ASPECTE DE PRESSIONS PARA I PRECIPITA LA CAIGUDA »
(De la Declaració del Govern de Catalunya.)

Madrid

« LA RESISTENCIA ACTIVA ENARDEIX LA MORAL DEL NOU TRE POBLE, ESPERONA LA SOLIDARITAT INTERNACIONAL, DESTORBA I FERIX EL RÈGIM DE L'ONDA ASPECTE DE PRESSIONS PARA I PRECIPITA LA CAIGUDA »
(De la Declaració del Govern de Catalunya.)

Madrid

« LA RESISTENCIA ACTIVA ENARDEIX LA MORAL DEL NOU TRE POBLE, ESPERONA LA SOLIDARITAT INTERNACIONAL, DESTORBA I FERIX EL RÈGIM DE L'ONDA ASPECTE DE PRESSIONS PARA I PRECIPITA LA CAIGUDA »
(De la Declaració del Govern de Catalunya.)

SIGNIFICAT DEL DARRER INDULT FRANQUISTA

« En altres hores, i de més transcendència, el nostre país ha redreçat en un gran alçament que tot s'ha porten, que aglutina totes les lluites i les subordina al moviment col·lectiu... »

« En altres hores, i de més transcendència, el nostre país ha redreçat en un gran alçament que tot s'ha porten, que aglutina totes les lluites i les subordina al moviment col·lectiu... »

« En altres hores, i de més transcendència, el nostre país ha redreçat en un gran alçament que tot s'ha porten, que aglutina totes les lluites i les subordina al moviment col·lectiu... »

Madrid

« En altres hores, i de més transcendència, el nostre país ha redreçat en un gran alçament que tot s'ha porten, que aglutina totes les lluites i les subordina al moviment col·lectiu... »

Madrid

« En altres hores, i de més transcendència, el nostre país ha redreçat en un gran alçament que tot s'ha porten, que aglutina totes les lluites i les subordina al moviment col·lectiu... »

Madrid

« En altres hores, i de més transcendència, el nostre país ha redreçat en un gran alçament que tot s'ha porten, que aglutina totes les lluites i les subordina al moviment col·lectiu... »

Madrid

« En altres hores, i de més transcendència, el nostre país ha redreçat en un gran alçament que tot s'ha porten, que aglutina totes les lluites i les subordina al moviment col·lectiu... »

Madrid

« En altres hores, i de més transcendència, el nostre país ha redreçat en un gran alçament que tot s'ha porten, que aglutina totes les lluites i les subordina al moviment col·lectiu... »

Madrid

« En altres hores, i de més transcendència, el nostre país ha redreçat en un gran alçament que tot s'ha porten, que aglutina totes les lluites i les subordina al moviment col·lectiu... »

Madrid

« En altres hores, i de més transcendència, el nostre país ha redreçat en un gran alçament que tot s'ha porten, que aglutina totes les lluites i les subordina al moviment col·lectiu... »

Madrid

« En altres hores, i de més transcendència, el nostre país ha redreçat en un gran alçament que tot s'ha porten, que aglutina totes les lluites i les subordina al moviment col·lectiu... »

Madrid

« En altres hores, i de més transcendència, el nostre país ha redreçat en un gran alçament que tot s'ha porten, que aglutina totes les lluites i les subordina al moviment col·lectiu... »

Madrid

« En altres hores, i de més transcendència, el nostre país ha redreçat en un gran alçament que tot s'ha porten, que aglutina totes les lluites i les subordina al moviment col·lectiu... »

Madrid

« En altres hores, i de més transcendència, el nostre país ha redreçat en un gran alçament que tot s'ha porten, que aglutina totes les lluites i les subordina al moviment col·lectiu... »

La premsa falangista es veu obligada a parlar de les accions guerrilleres

La premsa falangista té molta cura d'amagar l'acció dels heroics guerrillers de la nostra Resistència. Però hi ha vegades que la Falange no pot amagar aquestes accions, perquè, per a figurar-les com a « La Vanguardia », els jugoslaus eren una « assassinats », els soviètics eren uns « monstres », els italians, els belgues, els morceus, tots eren « ladres » i « delinqüents » de dret comú... »

considerar el desenvolupament d'aquest país, ha conduït Rússia a aquesta potència com no havia tingut mai; així ha obert la via de l'aplegament de les forces socialistes del món enter en forma de la U.R.S.S., tot conservant un punt de vista crític respecte a certs partits comunistes... »

« Per a contrarestar la Conferència de Londres del 16 de maig, a la qual no foren invitats tots els partits socialistes de l'Europa oriental i sud-oriental no ha contribuït poc al desenvolupament de l'autoritat moral i política d'aquests partits... »

« Els líders dels partits socialistes d'Europa occidental intenten, per tots els mitjans — passant de la intimidació i del xantatge a l'elogi i a l'afalac — guanyar influència damunt els socialistes d'Europa oriental i sud-oriental per tal de trencar llur unitat d'acció amb els comunistes i dregalar-los contra la U.R.S.S. Això és fet igualment vora els socialdemòcrates de la zona soviètica d'ocupació d'Alemanya, que han extret els ensenyaments del passat i que s'han unit als comunistes... »

« En aquest cas, els partits socialdemòcrates d'Europa oriental i sud-oriental no es deixen desviar del camí dret. Preuen per exemple llur actitud respecte a les temptatives de restauració de la Segona Internacional. Polemitzen amb el diari dels socialistes búlgars que són a l'oposició (adversaris del Front de la Pàtria), l'òrgan central del Partit Obrer Socialdemocràtic Búlgar... »

El Front Popular acaba d'assolir un triomf esclatant, més de trenta mil presos recobren la llibertat.

« Els socialistes de Txecoslovàquia, d'Itàlia, de Romania, de Bulgària, de Grècia, ho comprenem molt bé; és també comprensible per a Nenni, a Itàlia, i per als grups més progressius de la majoria dels partits socialistes d'Europa occidental... »

La socialdemocràcia txecoslovaca veu en l'aliança amb la U.R.S.S., en l'aliança amb la República Socialista, en l'aliança amb totes les forces progressives d'Europa occidental i solidariament amb els pobles socialistes de l'Espanya en lluita, un profit molt major o la política socialista internacional que en la temptativa de fer ressuscitar formes relligades que no corresponen a les exigències del moment i que adiu frenen el progrés... »

« Els socialistes de Txecoslovàquia, d'Itàlia, de Romania, de Bulgària, de Grècia, ho comprenem molt bé; és també comprensible per a Nenni, a Itàlia, i per als grups més progressius de la majoria dels partits socialistes d'Europa occidental... »

« Els socialistes de Txecoslovàquia, d'Itàlia, de Romania, de Bulgària, de Grècia, ho comprenem molt bé; és també comprensible per a Nenni, a Itàlia, i per als grups més progressius de la majoria dels partits socialistes d'Europa occidental... »

« Els socialistes de Txecoslovàquia, d'Itàlia, de Romania, de Bulgària, de Grècia, ho comprenem molt bé; és també comprensible per a Nenni, a Itàlia, i per als grups més progressius de la majoria dels partits socialistes d'Europa occidental... »

La premsa falangista es veu obligada a parlar de les accions guerrilleres

La premsa falangista té molta cura d'amagar l'acció dels heroics guerrillers de la nostra Resistència. Però hi ha vegades que la Falange no pot amagar aquestes accions, perquè, per a figurar-les com a « La Vanguardia », els jugoslaus eren una « assassinats », els soviètics eren uns « monstres », els italians, els belgues, els morceus, tots eren « ladres » i « delinqüents » de dret comú... »

considerar el desenvolupament d'aquest país, ha conduït Rússia a aquesta potència com no havia tingut mai; així ha obert la via de l'aplegament de les forces socialistes del món enter en forma de la U.R.S.S., tot conservant un punt de vista crític respecte a certs partits comunistes... »

« Per a contrarestar la Conferència de Londres del 16 de maig, a la qual no foren invitats tots els partits socialistes de l'Europa oriental i sud-oriental no ha contribuït poc al desenvolupament de l'autoritat moral i política d'aquests partits... »

« Els líders dels partits socialistes d'Europa occidental intenten, per tots els mitjans — passant de la intimidació i del xantatge a l'elogi i a l'afalac — guanyar influència damunt els socialistes d'Europa oriental i sud-oriental per tal de trencar llur unitat d'acció amb els comunistes i dregalar-los contra la U.R.S.S. Això és fet igualment vora els socialdemòcrates de la zona soviètica d'ocupació d'Alemanya, que han extret els ensenyaments del passat i que s'han unit als comunistes... »

« En aquest cas, els partits socialdemòcrates d'Europa oriental i sud-oriental no es deixen desviar del camí dret. Preuen per exemple llur actitud respecte a les temptatives de restauració de la Segona Internacional. Polemitzen amb el diari dels socialistes búlgars que són a l'oposició (adversaris del Front de la Pàtria), l'òrgan central del Partit Obrer Socialdemocràtic Búlgar... »

La premsa falangista es veu obligada a parlar de les accions guerrilleres

La premsa falangista té molta cura d'amagar l'acció dels heroics guerrillers de la nostra Resistència. Però hi ha vegades que la Falange no pot amagar aquestes accions, perquè, per a figurar-les com a « La Vanguardia », els jugoslaus eren una « assassinats », els soviètics eren uns « monstres », els italians, els belgues, els morceus, tots eren « ladres » i « delinqüents » de dret comú... »

considerar el desenvolupament d'aquest país, ha conduït Rússia a aquesta potència com no havia tingut mai; així ha obert la via de l'aplegament de les forces socialistes del món enter en forma de la U.R.S.S., tot conservant un punt de vista crític respecte a certs partits comunistes... »

« Per a contrarestar la Conferència de Londres del 16 de maig, a la qual no foren invitats tots els partits socialistes de l'Europa oriental i sud-oriental no ha contribuït poc al desenvolupament de l'autoritat moral i política d'aquests partits... »

« Els líders dels partits socialistes d'Europa occidental intenten, per tots els mitjans — passant de la intimidació i del xantatge a l'elogi i a l'afalac — guanyar influència damunt els socialistes d'Europa oriental i sud-oriental per tal de trencar llur unitat d'acció amb els comunistes i dregalar-los contra la U.R.S.S. Això és fet igualment vora els socialdemòcrates de la zona soviètica d'ocupació d'Alemanya, que han extret els ensenyaments del passat i que s'han unit als comunistes... »

« En aquest cas, els partits socialdemòcrates d'Europa oriental i sud-oriental no es deixen desviar del camí dret. Preuen per exemple llur actitud respecte a les temptatives de restauració de la Segona Internacional. Polemitzen amb el diari dels socialistes búlgars que són a l'oposició (adversaris del Front de la Pàtria), l'òrgan central del Partit Obrer Socialdemocràtic Búlgar... »